

Sygn. akt II KK 267/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **J. Z.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.

**T. F.**

skazanego z art. 258 § 2 k.k. i in.

**J. G.**

skazanego z art. 258 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 października 2019 r.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu

Apelacyjnego w (...) z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 9 sierpnia 2017 r., sygn. akt V K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

**p o s t a n o w i ł:**

**nie uwzględnić wniosków.**

### UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II Ka (...), kasacje wnieśli m.in. obrońcy skazanych: J.Z., T.F. i J.G., którzy zamieścili w skargach wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Obrońca skazanego J.Z. wniosek uzasadnił stanem zdrowia skazanego, podając, że przebywa na przerwie w odbywaniu kary udzielonej przez Sąd Okręgowy w W. w sprawie VIII Kow (...). Obrońca T.F. jako przyczynę złożenia wniosku wskazał „zasadność, a nadto doniosłość podniesionych podstaw kasacyjnych, a także

nieodwracalne skutki jakie może wywołać wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) (...) w stosunku do skazanego”, a przytaczając stosowne orzeczenia Sądu Najwyższego sugerował, że podane w nich okoliczności uzasadniające postąpienie po myśli art. 532 § 1 k.p.k. zachodzą w niniejszej sprawie. Z kolei obrońca J.G. zwrócił uwagę, że „natychmiastowe wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne skutki dla J.G. i jego rodziny – konkubiny oraz małoletniej córki, pozostającego na jego utrzymaniu” oraz że „waga i znaczenie uchybień, jakie wkładły się do obu wydanych w sprawie wyroków (...) przyczyniły się do nieuzasadnionego przypisania skazanemu sprawstwa i winy za zarzucone mu przestępstwa”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przypomnieć należy, że określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego orzeczenia ma charakter wyjątkowy oraz że jej zastosowanie nie może się opierać na przesłankach uzasadniających odroczenie wykonania kary, względnie udzielenie przerwy w jej odbywaniu. Z kolei nie jest wystarczające jako umotywowanie wniosku wskazanie na doniosłość podniesionych w kasacji zarzutów i na przekonanie jej autora o ich zasadności, jako że te elementy z założenia występują w przypadku każdej skargi. Stąd też złożenie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku ze wskazaniem, że sąd odwoławczy dopuścił się rażącego naruszenie prawa mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i wyrażenie przez wnioskodawcę przekonania o konieczności uwzględnienia kasacji co do zasady nie przemawia za odstąpieniem od reguły bezzwłocznej wykonalności orzeczenia (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Zatem w postanowieniach wydawanych na gruncie art. 532 k.p.k. Sąd Najwyższy konsekwentnie prezentuje pogląd, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania takiego orzeczenia, natomiast za takim postąpieniem może przemawiać okoliczność, że jego uchylenie rysuje się jako wysoce prawdopodobne, zaś wykonanie stwarza realną obawę nieuzasadnionego pokrzywdzenia skazanego, w szczególności spowoduje dla niego niekorzystne, nieodwracalne skutki. Nie chodzi przy tym o zwyczajne dolegliwości wynikające z wykonywania orzeczenia, zwłaszcza z odbywania kary, jak też – co wyżej zaznaczono – o okoliczności

mogące prowadzić do odroczenia wykonania kary lub uzyskania przerwy w jej odbywaniu.

Oceniając z tej perspektywy zasadność wniosków obrońców skazanych wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku stwierdzić trzeba, że:

- skoro obrońca J.Z. ograniczył uzasadnienie wniosku do wskazania, iż właściwy sąd udzielił temu skazanemu przerwy w odbywaniu kary, można poprzestać na stwierdzeniu, iż uzasadnienie nie zawiera przekonującej argumentacji przemawiającej za uwzględnieniem wniosku oraz że z urzędu Sąd Najwyższy nie dopatruje się okoliczności nakazujących wstrzymanie wobec skazanego wykonania orzeczenia;

- fakt, że bliscy J.G. odczują negatywnie fakt wykonywania wobec niego orzeczenia może być okolicznością podnoszoną we wniosku o odroczenie wykonania kary, względnie udzielenie przerwy w jej odbywaniu, natomiast jest bez znaczenia przy orzekaniu w trybie art. 532 k.p.k. Na tym etapie postępowania, przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, przedwczesne byłoby uznanie, że prawomocnym wyrokiem, co do którego zachodzi domniemanie prawidłowości, niezasadnie przypisano skazanemu przestępstwa, a jego wykonanie spowoduje dla skazanego nieodwracalne skutki. Nadto wstępny ogląd podniesionych w kasacji zarzutów nie skłania do przyjęcia, że w dalszym toku postępowania ich potwierdzenie jawi się jako prawdopodobne w tak wysokim stopniu, iż należy wstrzymać wykonanie orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji;

- ta sama uwaga odnosi się do wniosku sformułowanego przez obrońcę T.F., opartego na subiektywnym przekonaniu autora kasacji o zasadności i doniosłości podniesionych w skardze zarzutów podstaw kasacyjnych, a także nieodwracalności skutków, jakie może wywołać wykonanie wobec skazanego zaskarżonego wyroku. Sam fakt przytoczenia przez obrońcę orzeczeń Sądu Najwyższego wskazujących na okoliczności uzasadniające wstrzymanie wykonania orzeczenia nie przekonuje o tym, że okoliczności te występują w przypadku wymienionego skazanego.

Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że żaden ze skarżących nie sygnalizuje zaistnienia bezwzględnej przyczyny uchylenia wyroku oraz że w pisemnych odpowiedziach na kasację prokurator postuluje ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

as